

Gods zoekt partners in het Koninkrijk van de Hemel

De openingdia die jullie hier zien is een quote van Henk Binnendijk

"Bekering is eigenlijk niet meer dan het verschijnen aan de start, terwijl velen net doen alsof het de finish is".

Ik zou hem zelf waarschijnlijk niet zelf zo geformuleerd hebben, maar ik begrijp denk ik wel, wat hij ermee wil zeggen.

Natuurlijk is een bekering wel degelijk van belang. Als iemand zich echt oprecht bekeert en een levende relatie met Jezus krijgt dan betekent dat wel degelijk nogal wat. Een mens is dan voor de eeuwigheid bewaard gebleven, en dat is van kosmische betekenis. Jezus zegt niet voor niets in Mat 15:10 *"Zo, zeg ik u, heerst er ook vreugde onder de engelen van God over één zondaar die tot inkeer komt"*.

Maar deze quote stelt een spannende vraag: Is het er God om te doen om mensen alleen maar te redden of gaat het verder dan dat alleen? De spanning ontstaat, zodra je, je gaat afvragen of je wel voldoet aan de verwachtingen die God met jou had, en of je wel voldoende bijdraagt aan Zijn plan voor jouw leven.

Voor je het weet ga je je schuldig voelen over het feit dat je tekort schiet.

Ik ben er van overtuigd dat God dáár niet naar op zoek is.

Laat ik een voorbeeld geven:

De grote opdracht die wij van Jezus hebben gekregen "maak alle volken tot mijn leerlingen" staat maar liefst vijf keer in de Bijbel:

1. Matteüs 28:19
2. Marcus 16:15
3. Lucas 24:45–48
4. Johannes 20:21–22
5. Handelingen 1:4–8

Als ik oprecht de vraag zou moeten beantwoorden of ik ooit iemand tot Jezus heb gebracht: dan durf ik niet met zekerheid te zeggen dat ik ooit iemand tot levend geloof heb kunnen leiden – je weet het natuurlijk nooit – maar ik veronderstel dat dit nog niet echt gebeurd is. Ik kan mezelf dus oprecht afvragen, wat God aan mij heeft gehad. Het scorebord zegt nog steeds: 0 overwinningen. Zéér karig resultaat dus...

Maar God wil niet dat je jezelf aanklaagt over het feit dat je tekort schiet. God heeft jou en mij namelijk helemaal niet nodig om zijn doelstellingen te bereiken, dat kan Hij zonder jou of mij ook perfect, geloof me.

Maar God kiest er uitdrukkelijk voor om jou te betrekken in het grote plan dat Hij heeft voor Zijn schepping.

Als ik met iemand in gesprek ga over het geloof, ga ik te veel te makkelijk in discussie en wil steeds overtuigen. Steeds als je met iemand in gesprek gaat over geloof, dan komt standaard steeds diezelfde vraag weer boven water:

“Waarom staat God al die ellende en al dat leed in de wereld toe, als Hij werkelijk zo veel van ons houdt?”.

Mijn antwoord daarop is dan vaak iets als: “Omdat Hij zoveel van ons houdt, heeft Hij ons een vrije wil gegeven. Die respecteert Hij, zelfs als dat gevolgen heeft – Hij heeft ons namelijk de heerschappij over de aarde gegeven, en dat geldt nog steeds”.

Maar als ik hier goed over na denk schiet dat antwoord eigenlijk schromelijk tekort. Dit is een tamelijk afstandelijk begrip, zoals: Ja - Ik heb nou eenmaal een besluit genomen, en daar hou Ik me aan en nu moeten jullie het allemaal zelf maar zien te rooien en de gevolgen ervan ondervinden.

Dit klopt natuurlijk niet. God is met mensen begaan. Hij wil relatie, Hij is relatie – drie in één. Ik denk dat God er plezier in heeft om met ons mensen - zijn schepsels - samen te werken. Hij zou alles alleen kunnen doen – Hij is immers almachtig, alwetend, alziend en onbeperkt, maar toch - God vindt het kennelijk veel leuker om het samen met ons te doen. En dat herkennen we...

Ik denk terug aan de toen ik samen met mijn toen nog jonge dochter van een jaar of 2-3 een appeltaart ging bakken. In zijn eentje kon ik dat waarschijnlijk sneller en beter, en samen met je kind is het gewoon onhandiger, heb je meer spullen nodig die je moet schoonmaken.

Maar het is gewoon leuker om het toch samen met je kind te doen, je geniet er als vader toch van als je kind supertrots is, als die mooie taart uit de oven komt. En met iedere hap die de visite van het gebak neemt, weet je dat je kind mee geniet.

Het zit ook in Gods aard, om dat te doen. Hij wil ons als partners in Zijn reddingsplan voor de mensheid.

Is het je wel eens opgevallen, dat vaak voordat er een bovennatuurlijk wonder gebeurt, God een actie van een mens gebruikt, om dat wonder te laten gebeuren. Gewoon even wat voorbeelden in drie hoofdstukken uit Exodus, waar God Mozes opdrachten geeft en hem zo betreft bij het verrichten van wonderen

Mozes moet allerlei instructies opvolgen om wondertekens te laten gebeuren.

- God zei: Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten (Ex. 14:16)
- God laat Mozes bij Mara een stuk hout in het water gooien, waardoor het drinkbaar wordt (Ex. 15:25)
- God laat Mozes op een rots slaan bij Meriba, om er water uit te laten stromen (Ex. 17:6)
- God laat Mozes bij Refidim Mozes zijn staf opheffen waardoor Israëlieten van de Amalekieten kunnen winnen, en Aäron en Chur moeten hem daarbij ondersteunen. (Ex. 17:8-11)

Maar niet alleen bij Mozes

- Aäron moet namens God het volk zegenen. (Num. 6:24-28).
- Elia moest een verwoest altaar herbouwen en een geul erom graven om die vervolgens met 12 kruiken water te laten overgieten, als God met vuur uit de hemel het offer aan neemt. (1 Kon 18)
- Elisa moet een twijgje afsnijden om een bijl te laten drijven (2 Kon 6)...enz. enz.

maar denk bijvoorbeeld ook eens aan heel de hogepriesterdienst, waar toch echt heel veel werk mee gepaard ging.

Door al deze rituelen en priesterdienst, hebben wij veel beter kunnen begrijpen hoe diep en groot Gods liefde voor ons was, en kunnen we meer aspecten begrijpen van Jezus als het volmaakte offer en de ultieme hogepriester (wie daar meer van willen weten, beveel ik natuurlijk de Bijbelcursus 'Hebreeën die in de komende maanden van start gaat, natuurlijk van harte aan 😊).

Ook de profeten hebben zich door hun handelen veel laten zien van wat God de mensen duidelijk wilde maken. ~~En dat ging soms best ver. Ezechiël die 430 dagen (meer dan een jaar!) op zijn zij moest liggen, Jeremiah die in een juk rondliep, Jesaja die drie jaar naakt moest rondlopen of denk eens Hosea die met een hoer moest trouwen.~~

Gelukkig dit zijn uitzonderingen, maar het laat wel zien dat God mensen gebruikt om andere mensen te bereiken.

God betreft ons in Zijn plan. Als een soort familiebedrijf. Zo kan ieder opgroeien, herstel ontvangen, de Heer beter leren kennen en daardoor steeds effectiever worden in het participeren in het tot stand brengen van Gods koninkrijk hier op aarde.

We zijn momenteel bezig met een preken-serie "Wat Jezus ons leerde" dus laten we eens kijken hoe Jezus mensen betreft bij de wonderen die Hij verrichtte:

- Jezus laat op de bruiloft van Kana door mensen meer dan een halve kuub aan water in vaten scheppen voordat Hij er wijn van maakte. In die tijd ging dat niet met een tuinslang, maar moest dat met een bekertje of een ander kruikje ergens vandaan gehaald worden en ingegoten worden. Da's best wel veel werk geweest. (Joh 2) Philip sprak hier twee weken geleden nog over.
- Bij de broodvermenigvuldiging gebruikte Jezus de vijf gerstebroden en twee vissen van een jongen. (Joh 6)
- Jezus stuurt zijn leerlingen erop uit om een ezelsveulen te halen (Marcus 11:2) een kamer klaar te maken (Marcus 14, Lucas 22) en stuurde zijn twaalf discipelen weg om het koninkrijk van God te verkondigen en zieken te genezen (Luc. 9) en vervolgens stuurde Jezus 72 mensen 2-aan-2 er op uit om mensen te zegenen (Luc 10).

Als we ons willen verdiepen in wat Jezus ons leerde, dan denk ik dat de Bergrede die in Matteüs hoofdstukken 5 t/m 7 is opgetekend hier het ultieme voorbeeld van is. Wat wordt daar geleerd?

De Bergrede	
5 : 1-2	Setting the scene (Op een berg, met leerlingen om hem heen)
5 : 3 -12	Zaligsprekingen: basishouding (nederig, zachtmoedig, rechtvaardig, barmhartig, vredelievend)
5 : 13-16	Wees een getuige in de wereld (jullie zijn het zout, het licht)
5 : 17-20	De wet: Niet verworpen maar vervuld
Relatie mens – mens	
5 : 21-48	De wet: een hartszaak (jullie hebben gehoord ... maar ik zeg jullie...)
6 : 1-18	Basishouding van iedere Christen (heb zuiveren bedoelingen als je goed wil doen, vraag en bid)
Relatie mens – God	
6 : 19-34	Zoek eerst het koninkrijk van God (dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden)
7 : 1-6	Oordelen niet
7 : 7-12	Aanhoudend bidden
7 : 13-23	Een goede boom herkenbaar aan de vruchten (dus niet omgekeerd, je wordt geen goede boom door vruchten te verkrijgen)
7 : 24-27	Bouw je huis op een rots (het fundament moet Jezus zijn)
7 : 28-29	Slot (Men was onder de indruk van Zijn onderricht)

En een belangrijk onderdeel hiervan is 6:5-13 waarin Jezus ons leert hoe we moeten bidden.

Zoals ik al zei: God zoekt partners. Hij wil de mens betrekken. Daarom gebeuren wonderen vaak na standvastig gebed. Let bijvoorbeeld eens op het volgende stukje in de Bijbel. Het staat in Ezechiël 22:29-30, waar God ziet hoe slecht het volk is, maar op zoek gaat naar een mogelijkheid om het desondanks niet te hoeven straffen. God zoekt naar een mens die in de bres wil springen.

29 Het volk gaf zich over aan uitbuiting en diefstal, het onderdrukte de machtelozen en de armen, het buitte de vreemdelingen uit en deed hun geen recht.

30 Ik heb gezocht naar iemand die een muur om de stad kon bouwen, die voor het land in de bres wilde springen opdat het niet zou worden vernietigd - maar zo iemand heb ik niet gevonden.

Hier blijkt nog maar eens hoe belangrijk voorbede is. We zeggen wel eens "Gebed is de motor van de gemeente". En ik geloof dat echt. Grote mannen en vrouwen Gods met een bloeiende bediening hebben zonder uitzondering altijd een flink gebedsteam achter zich staan.

Ook bij Jeftha zijn er voorbidders. We bidden voor elkaar in de huisgroepen, er zijn individuele bidders die voor anderen bidden, en ook is er een enorm trouwe groep bidders die steeds samenkomt op zaterdag ochtend om 10.00. Die doen dat al jaar en dag – en ik heb een droom – ik hoop en kijk ernaar vooruit dat dit groepje van zo'n 6 personen zo groot zal worden dat ze nog maar net in de grote zaal passen. En ik zeg – dat als dat gaat gebeuren – dan zal Jeftha niet meer hetzelfde zijn. Want God wil wel – ook met Jeftha – als zijn leger echt op gaat staan, dan gaat het wonderen regenen.

Daar verlang ik naar en u ook – maar meer nog – Jezus ook – daarom benadrukt Hij het gebed, en Hij gaf ook het voorbeeld door zich regelmatig af te zonderen om te bidden – let maar eens op hoe vaak je leest dat Hij gebeden heeft – echt heel veel!

Nog even terugkomend op die klassieke vraag, waarmee ik opende... “Waarom staat God al dat leed toe?”. Ik geloof dat God heel graag ziet dat er minder leed is, maar kiest er vaak voor om mensen te gebruiken om het leed weg te nemen. Laat ik wat voorbeelden noemen hier in Jefta – die bij velen bekend zijn.

Eenzaamheid wordt bestreden door mensen die naar elkaar omzien. En ja er gebeuren wonderen, vaak na heel veel gebed.

Een paar voorbeelden: Wij hebben in Jefta drie vrouwen gehad met borstkanker, bij een zelfs teruggekeerd. Ze zijn alle drie genezen. Een echtpaar in Jefta had een dochter die verkering had met iemand die hersenkanker kreeg. Heel de gemeente ging bidden – die jongen is nu gezond.

God is goed, en dat laat Hij regelmatig zien – er gebeuren nog regelmatig wonderen – en wat zuur is. Vaak krijgt hij daar de eer niet voor. Zo weigeren veel artsen te geloven dat God geneest, hun verklaring is dan altijd “Ja zoiets gebeurt wel vaker” – Ja dat klopt – God geneest vaker!

Maar niet altijd gebeuren er wonderen: zo hebben we onlangs afscheid moeten nemen van Wilma Bouman.

Zelf ben ik genezen van een kwaal waardoor ik niet meer mocht hardlopen – ik heb daarna zelfs nog marathons gelopen. Ik had een gluten intolerantie – ook genezen.

Er was een ouder echtpaar. En leed trof hun. De vrouw kreeg acute leukemie, en de man kreeg een zwaar auto-ongeluk en zijn leven hing aan een zijden draadje. Ook hier was veel gebed vanuit Jefta. De man is volledig hersteld en hij heeft zijn vrouw nog acht (!) jaar bij zich mogen houden, zodat ze samen oud konden worden. Daarna sloeg het noodlot opnieuw toe. De man viel en brak zijn heup. Hij zou waarschijnlijk daar dagen of weken hebben gelegen voor hij zou zijn opgemerkt. Maar God liet zijn broer en schoonzus langskomen met een sleutel, en die vonden hem diezelfde dag nog. Toen kreeg hij in het verpleeghuis, inmiddels zwaar verzwakt, er ook nog eens Corona bij. Ook daarvan genas hij zonder noodzaak voor beademing of enige restschade.

Maar moeten we dan op zoek naar volhardend bidden en net zo lang doorgaan tot we wonderen zien gebeuren? En wat dan als we geen wonderen zien, hebben we dan tekort geschoten: oeps we zijn weer terug bij af... Nee bidden is goed maar *wij* zijn niet verantwoordelijk voor de wonderen... God wil dat we elkaar liefhebben.

Op de vraag van een wetgeleerde:

"Meester, wat is het grootste gebod in de wet?"

antwoordde Jezus: "Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dat is het grootste en eerste gebod. Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf." (Mat. 22:36-39)

En in Johannes 13:34-35 geeft Jezus een nieuw overkoepelend gebod. Maar eigenlijk is dit niet nieuw ook dit gaat over elkaar liefhebben. Jezus zegt het zo:

Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.

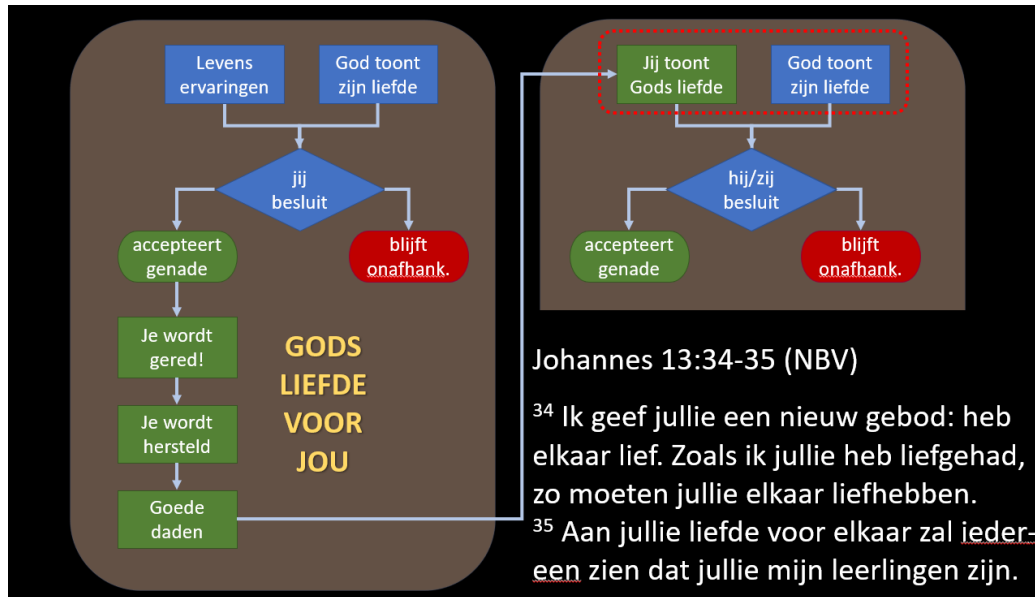
Ook Paulus spreekt er over in 1 Korintiërs 13 waarin hij de liefde hoger acht dan alle andere drijfveren en gaven.

Hans en Jeanne hebben een aantal weken geleden nog gesproken over het mission statement van Jefta, waarin staat: Jefta wil Gods liefde, zoals Jezus die leerde, doorgeven aan mensen in Breda en omstreken, zodat zij gaan groeien in hun relatie met God en met elkaar. Ook Johan heeft het hier indirect over gehad – met zijn toelichting op het herstel van Petrus.

We herinneren ons dat fraaie dansje van Jeanne vast nog wel: het net aan de andere kant uitwerpen, 'yes', aanbidding, omarming (Petrus-Twist) of wankel, hop, 'yes', omarming (Nathaniël-Hop)

En ik wil eens proberen te laten zien hoe dit in de praktijk werkt, en hoe dat een relatie heeft met het partneren met God.

En vanwege mijn jarenlange werkzaamheden in de automatisering – iedereen die dat zo lang doet loopt wel een tik op – ik dus ook – heb ik om het zelf te kunnen begrijpen, dat proces eens in een proces-stroom-schema gezet.

Een probleem is - dat we als we het hebben over goede daden – we snel geneigd zijn om dit in de discussie te mengen van redding door werken in plaats van redding door geloof. Als dit de ingang van de discussie is, dan is het een keuze tussen (1) aan de zijlijn blijven staan en gelaten afwachten en weinig vrucht dragen versus (2) een wettisch geloof dat voeding geeft aan twijfel in persoonlijke redding. Beide is niet goed! Er is nuance nodig.

Laat ik héél duidelijk stellen, wat het credo na de reformatie was – en waar ik volledig achter sta...

- Redding = Alleen het gevolg van genade
- Redding = Alleen te verkrijgen door geloof – dat je uit genade ontvangen hebt
- Redding = Alleen mogelijk door geloof in Christus – die de weg geopend heeft
- Redding = Alleen m.b.v. de Schrift - het levendmakend woord van God
- Redding = Is dus uitsluitend te danken aan Gods grootheid

maar door die redding is herstel mogelijk en door dit herstel ben je inzetbaar in Gods koninkrijk. Je gaat waarderen wat God waardeert. Je gaat steeds meer kijken met Zijn ogen, je gaat steeds meer voelen met Zijn hart. Veroordeling maakt dan plaats voor liefde en genade.

Je inzet voor het koninkrijk van God staat dus volledig los van het verkrijgen van redding, maar is er eerder een gevolg van. Paulus zegt het zo in Efeze 2:8-10 (Twee weken geleden werd deze tekst ook door Philip aangehaald)

Door Zijn genade bent u nu immers gered, dankzij uw geloof. Maar dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God en geen gevolg van uw daden, dus niemand kan zich erop laten voorstaan.

Want Hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid

Lees de volgorde: Dit kan je niet omkeren! Zoek liever eerst het koninkrijk van God, en (pas) dan zullen al die andere dingen...

Ik zag dit plaatje ergens op internet – het is jarenlang de wallpaper van mijn computer geweest. Geeft het mooi weer: Missio Deo – Joining Dad on his mission!

Ik wil afsluiten met mijn opening: Ik kan me afvragen: "Heb ik wel goed en effectief meewerkt aan de uitbreiding van het koninkrijk van God?" en zou kunnen concluderen dat dit best matig is gezien de resultaten. Hoe probeer ik daar nu mee om te gaan?

Ik heb voor mijzelf de volgende besluiten genomen:

1. Ik probeer mij ten dienste van Gods koninkrijk te stellen.
2. Ik probeer lief te hebben, omdat Jezus ons eerst lief had. Aan die liefde is hopelijk te zien dat ik Zijn leerling ben, of beter nog: van wie ik een leerling mag zijn – wie Jezus is.
3. De KPI 'Hoeveel mensen heb ik tot geloof gebracht' probeer ik te laten voor wat het is, en vertrouw in plaats daarvan op God – Hij is het immers, die geloof schenkt.
4. Ik focus me meer op Zijn herstel in mij, in plaats van goede werken, want alleen dan kan Hij me inzetten zoals Hij wil.

Want Jezus zegt: Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. Aan jullie liefde voor elkaar zal **iedereen** zien dat jullie mijn leerlingen zijn (Joh. 13:34-35)

Amen!